

Həzi Həsənlı

Şuşam!

Daha bu həsrətlə heç olmaz davam,
Sənə qovuşmuşuq, ay suyum - havam,
Sənə qovuşmuşuq, ay doğma yuvam -
Ünvanım ay Şuşam, ünüm ay Şuşam!

İsabulaq qanlı yaşa dönmüşdü,
Ürəyim köksümdə daşa dönmüşdü,
Ruhum göylərində quşa dönmüşdü,
İmanım ay Şuşam, dinim ay Şuşam!

Yağya yem olmaz sarı sünbülüm,
Qəhərdən qurtuldu Xarıbülülüm,
Üzeyrimlə həm Cabbarım, Bülbülüm,
Sultanım ay Şuşam, Xanım ay Şuşam!

Musiqi beşiyim, laylan təsəlli,
Müzəffər ordumun zəfəri bəlli,
İgid əsgərlərin hünəri bəlli -
Dolanım, başına dönüm, ay Şuşam!

Sevincdən ağlayan gözümüz aydın!
Yolumuz haqq yolu, izimiz aydın.
Yazıldı tarixə sözüümüz aydın -
Şərəfim ay Şuşam, şanı ay Şuşam!

"Ruhani çalındı, ruhum göynədi..."

O zaman ki döndü çarxi ömrümün,
Sanki ülgücləndi qırxı ömrümün.
Bulandı, duruldu arxi ömrümün,
Daha geri dönməz axarım mənim.

"Ruhani" çalındı, ruhum göynədi,
Çalxanan yer nədi, coşan göy nədi?
Payızın dalınca qış bir öynədi,
Nə qəfil yetişdin, baharım mənim?!

Borçalı - Borçalı biçənəklərim,
Elə xallanıb ki kəpənəklərim,
Elə allanıb ki çiyləklərim,
Elə ballanıb ki nübarım mənim.

Sevincim kədərli qolboyun oldu,
Bir gözüm sevindi, bir gözüm doldu.
Acıdan, şirindən mənimki boldu,
Çox ağır tərənir qatarım mənim.

Dağlara səs salan toyuna qurban,
Müjdələr yetirən payına qurban.
Oyna, öz toyundu boyuna qurban,
Xan kimi oynayan çinarım mənim.

Mənim də olubdu bəyənşən çağım,
O qara zurnalı toy - nişan çağım.
Ruhumu göynədi pərişan çağım,
Oynadı özümə qübarım mənim

Pəri Təpə Bəsti, Əri Söynalı

Kəndimizdə bir ağsaqqal vardı,
Saqqalı ağappaq zirvə qarıydı.
Həmdəmi dağıydı, bir də qarıydı,
Qarı Təpə Bəsti, yarı Söynalı.

Nur babaydı, mələksima nənəydi,
Heykəliydi gözmüzdə, bə nəydi?

Ruhum göylərində quşa dönmüşdü, İmanım ay Şuşam, dinim ay Şuşam!

Yüz il sonra kaş geriə dönəydi,
Barı Təpə Bəsti, barı Söynalı.

Ulularım dərdi mətin çəkərdi,
İkisi də acı tütün çəkərdi,
Sarı güllərini bütün çəkərdi,
Sarı Təpə Bəsti, arı Söynalı.

Gülü bülbüləmi yazmışdı Tanrım?
Namını, naxşını düzmüşdü Tanrım.
Bu sirri dupduru çözmüşdü Tanrım,
Duru Təpə Bəsti, arı Söynalı.

Çıraq olub, şam olublar,
Mələk, ya adam olublar?
Bir can kimi kam alıblar
Yarı Təpə Bəsti, yarı Söynalı.

Nur babaydı, mələksima nənəydi,
Heykəliydi gözmüzdə, bə nəydi?
Yüz il sonra kaş geriə dönəydi,
Barı Təpə Bəsti, barı Söynalı.

A Anaxanım!

Ağlama, mamamqızı,
Sözün qəhərdə qaldı, a Anaxanım.
Dərmədik almamızı,
Gözün çəpərdə qaldı, a Anaxanım.

Baxt dediyin beylədi,
Heç bilirsən neylədi?
Dövrən elə teylədi,
Ürəyim bərdə qaldı, a Anaxanım.

Dərdlə qalıb üz - üzə,
Yaşamaq bir möcüzə.
Ağladın mən acizə,
Gülmək namərdə qaldı, a Anaxanım.

Çalmadım bir zəngi də,
Oynamadım "Cəngi"də,
Əllərim üzəngidə,
Ayağım yerdə qaldı, a Anaxanım.

Mileyim olanmadı,
Lələyün olanmadı,
Bir löyün olanmadı,
Dayoğlun gerdə qaldı, a Anaxanım.

Sizin öy də Tiflisdədi,
Yarğan üstə, Kür üstədi.
Gürücü qızı nə istədi,
Məktubu Kürdə qaldı, a Anaxanım?!

Yükünü dostdan bulu,
Sinəsi dastan dolu,
Dolanır İstanbulu,
Gör Həzi nerdə qaldı, a Anaxanım?!

Başına dönüm

Oğlum Yılmazın əziz xatirəsinə

Güllər könülsüz açılmaz,
Yılmaz, başına dönüm!
Yaşıl otlar yaz gecəsi
Solmaz, başına dönüm!
Oğul atasından qabaq
Ölməz, başına dönüm!
Ürək yanar, göz ağlayar,
Gülməz, başına dönüm!
Nə boyunu öyə billəm,
Nə nağıllar deyə billəm,
Nə ağılar deyə billəm -
Lalam başına dönüm!
Balam, başına dönüm!..

Yana - yana ürəyimi dağladım,
Şəklini bağrıma basıb ağladım,
Asdım sinəm üstədən ürək yerinə,
Gəlmişdin dünyaya mələk yerinə...

Qatar

Gecə yuxusundan qatarlar keçir,
Baxıb arxasınca anam ağlayır.
Qatarlar yuxudan qübarla keçir,
Keçir, nə fit verir, nə də saxlayır.

Səni bir yaz günü aparan qatar
Balanı anadan ayırdı getdi.
Cəhrətək fırlanan o dəmir təkər,
Anamı yumaqtək ayırdı getdi.

Könünü hər gələn qatar ovutmaz,
Gözləri yol çəkir, oğul gözəyir.
Bilir gələn deyil, bilir qayıtmaz,
Nağıla inanır, nağıl gözəyir.

Qatarlar getdilər üzü qürbətə,
Gedən qatarların biri gəlmədi.
Çəkilib ağladı hər gün xəlvətə,
Sənsiz bircə gün də üzü gülmədi.

Sən getdin, o qərib arzularınla
Anamı yaxıla - yaxıla qoydun.
Yaşadı həsrətin, intizarınla,
Böyüdüb şəklini daxıla qoydu.

Gedər gəlməz oldu qürbət qatırı,
O qatar bəlkə də əsirdi, qardaş?!
Nə gəlir anamın həsrət qatırı,
Nə də sən gəlersən, nə sirdi, qardaş?!

Saxlayır

Yaş ötür, hər ömrə verir fərmanı,
Bu gidi dünyanın qoca dövrünü.
Çəkir imtahana hər bir insanı,
Hər insandan sirr nişanə saxlayır.

Müdrüksən, yaşının bu çağındasan,
Hər zaman qəlbimin sorağındasan,
Könül dəftərimin varağındasan,
Adın kimi zər nişanə saxlayır.

Necə də şirindir etirafaların,
Qəlbə dağa döndü dost Vəfadarım.
O da vurğunudur bağça - bağların,
Sizin bağdan tər nişanə saxlayır.

Müqəddəs ocaqdır Pənahın adı,
Etibarlı Pərviz, Rizvan burdadı.
Həyanım, duyanım hər an burdadı,
Bu qəlbimdə yer nişanə saxlayır.

Bizə kabab çəkdin əmlək ətindən,
Nuş etdik süfrənin hər nemətindən.
Doymadıq incitək söz hikmətindən,
Sərraf sözün dürr nişanə saxlayır.

Sənin məclisində ürək dillənir,
Həzrinin sazı da kövrək dillənir.
İncə xallar, incə güllər güllənir,
Hər ürəkdə bir nişanə saxlayır.

Yaraşır

Vüqarlı zirvədir mənim qardaşım,
Uca zirvələrə Vüqar yaraşır.
Odur zirvələrin dostu, sirdaşı,
Adına Şahdağı, Qoşqar yaraşır.

Yaxşı əməllərin sonu görünməz,
Yaxşıliq etməkdə həvəsi sönməz.
Dosta sədaqəti, ilqarı dönməz,
Ona etibarlı dostlar yaraşır.

Yurdunun köksündə dağlar sıralı,
Fikrə dalar Əlincədən aralı.
Ətir saçır gül - çiçəyi, otları -
Saltağın hüsnünə bahar yaraşır.

Sıxanda könlünü şəhər havası,
Dillənər dilinin əzbər havası.
Dərmandı dağların səhər havası,
Vüqarlı ömrünə dağlar yaraşır.

Dostum

Mən gedib gəldiyim Muğan yoluymuş,
Vurğunun gözdiyi Muğan uluymuş.
Ürəyin sevinclə, nurla doluymuş,
Olmasın qəlbimin qübarı, dostum.

Tanrı töhfəsidir gülən gözlərin,
Dostluğun dərinidir, ülfətin şirin.
Sən könül həmdəmi oldun şairin,
Unutmaz bu əhdi, ilqarı, dostum.

Vəfadar naxışdır sənin adında,
Bax, belə qalasan elin yadında.
Bəzəkdir ömrünə üç övladın da,
Övladdır atanın vüqarı, dostum.

Muğan Muğan olmaz ümmandan ayrı,
O çöllər gözəli Ceyrandan ayrı.
Dağ da qəribsəyər insandan ayrı,
Gəl gəzək səfalı dağları, dostum.

Ərmağan edirsən hər cür incini,
Həziylə bölürsən öz sevincini,
O, gözəl bağçanda alıb dincini,
Solmasın bağçanın baharı, dostum.

Sarıcalar

Qonaq gəldim, hörmət gördüm, şad oldum,
Duyğulandıq novraqından, Sarıcalar!
Vurğunun şeirilə mən ilham aldım
Ceyran - cüyür oylağından, Sarıcalar!

Vəfadar sağ olsun, maraq yaratdı,
Muğanı görməyə həvəsim artdı.
Uzaq yoldan gəlib qoyununa çatdım,
Od götürdüm ocağından, Sarıcalar!

Demə bu yerlərdən doyub getmişəm,
Dostumun mehrini duyub getmişəm.
Qəlbimi Muğanda qoyub getmişəm,
Ayrılısam da qucağından, Sarıcalar.

Bahar

Heç yadımdan çıxarsanmı babanın?
Özün gedib çəmənlikdə itmişən.
Tər güllərlə bəzənibdi dörd yanın,
Çiçəklərin ortasında bitmişən.

Gül qoxuyar gül ətirli nəfəsdə,
Gözəllikdə Bahar, sənə tay hanı?
Nəgmə deyər - bülbül ötər qəfəsdə,
Belə töhfə, belə şirin pay hanı?!

Şeir yazıb göndərirəm şəhərdən,
Sən də kənddən çiçək göndər, ay Bahar!
Solmaz olsun çiçəklərin, səhərdən
Çiçəkləri göyçək göndər, ay Bahar!

